

The Gil & Moti Wedding Project,
MIXED MEDIA INSTALLATIE EN PERFORMANCE,
STADHUIS ROTTERDAM, 2001
Gil & Moti & her majesty queen Beatrix of
the Netherlands & his royal highness
Willem-Alexander the prince of Orange &
his fiancée Maxima Zorreguieta,
OIL ON CANVAS 140x180CM

kondigen (*The Wedding Project*, 2001). Hun wereld is een wereld zoals we die kennen uit reclame en films en van de TV, een wereld waarin iedereen mooi is, zijn rol kent en er zich naar gedraagt. En het is deze wereld als gezien door kinderoogen en geschilderd met vingerverf. In Gil & Moti's wereld geen onduidelijke details, maar grote gebaren, duidelijke lijnen en heldere kleuren.

Net als de Chinese schilder wonen Gil & Moti in een wereld die het product is van hun eigen scheppingsdrang. Maar anders dan de Chinese schilder trekken zij de deur niet achter zich dicht. Gil & Moti nodigen ons uit om net als zij over de lijst te stappen en deel uit te maken van hun kunst-wereld. Iedereen is welkom om te komen ontbijten (*Israeli Breakfast*, 2000), om mee te spelen in hun zelfverzonnen sprookjeswereld (*Dropland*, 2001), als gast op hun bruiloft (*The Wedding Project*, 2001), om zelf tot kunstwerk te worden getransformeerd (*Spike Girls*, doorgaand project) of om zomaar langs te komen voor een kopje koffie of thee en om te kijken wat er nu weer te zien is in hun *Homegallery*. Hun kunst-wereld houdt niet op bij de deur van de Homegallery. Vaak loopt de wereld van binnen letterlijk over in de dagelijkse ruimte van de straat zoals in het *Pipe Tale* project (2000) waarin meer dan 1000 meter gele pijp uit de deur en ramen van de *Homegallery* kolkten, of in *The Wedding Project* waarin zij hun eigen huwelijk tot publieke performance maakten.

Levenskunst

In de *Homegallery* wordt het leven tot kunstwerk en kunst tot een manier van leven. Gil & Moti's levenskunst roept herinneringen op aan de performancekunst en de happenings van de jaren zestig en zeventig, aan leven en werk van Gilbert & George, bijvoorbeeld.

Net als Gilbert & George spelen Gil & Moti met het motief van de tweeling in hun immer zorgvuldig geënceneerde verschijning. Met deze encenering maken zij net als Gilbert & George hun leven tot kunstwerk. Maar er zijn ook belangrijke verschillen tussen de levenskunst van respectievelijk Gilbert & George en Gil & Moti. Die verschillen zijn veelzeggend voor de historische afstand die hen scheidt en de veranderingen in denken over kunst, over leven en over de relatie tussen beide die in de tussentijd hebben plaatsgevonden.

Gilbert & George hebben zichzelf uitgeroepen tot 'living sculptures'. Met die daad lijsten zij zichzelf als het ware in. Door middel van hun poses, handelingen en uitspraken produceren zij welbewust hun eigen identiteit als kunstwerk. Ze nemen een zekere afstand van het leven van alledag en het is die afstand die hen maakt tot wezens 'of another order', wezens die wij gewone stervelingen slechts vanop een afstand kunnen bewonderen. Gilbert & George laten zien dat het leven zelf kunst zou kunnen zijn en daarmee roepen ze tegelijkertijd de vraag op wat dan kunst tot kunst maakt. Waarin verschilt kunst dan eigenlijk van het gewone leven?

Ook Gil & Moti leven hun leven als 'living sculptures' en waar anders wonen levende sculp-

turen dan in een galerie? In deze galerie zijn hun persoonlijke bezittingen opgeslagen in glazen vitrinekasten en slapen zij in een bed achter glas in het midden van de tentoonstellingsruimte. Op regelmatige tijdstippen wordt deze ruimte opnieuw vormgegeven door de kunstenaars die er hun tentoonstellingen organiseren. Deze kunstenaars zijn vrij om de *Homegallery* naar eigen inzicht in te richten, zolang Gil & Moti er maar in kunnen blijven wonen. In de *Homegallery* worden het persoonlijk leven en persoonlijke bezittingen tot kunst. Net als bij Gilbert & George roept dit vragen op over het onderscheid tussen kunst en leven. Wat is eigenlijk het verschil tussen de glazen vitrines in de galerie en de schoorsteenmantel waarop wij zelf thuis de souvenirs van ons persoonlijk leven tentoonstellen? Waarin verschilt het schilderij boven de bank van de *Homegallery* van onze eigen huiselijke encenering? Wat is het verschil tussen Gil & Moti's hartelijke begroeting van de bezoekers van de *Homegallery* en de performance waarmee wij in ons dagelijks leven bezoekers bij ons thuis verwelkomen?

Gil & Moti's encenering van hun persoonlijk leven als kunstwerk is nadrukkelijk theateraal. Hier wordt geen echtheid gesuggereerd door al het geënceneerde uit te bannen. Integendeel, alles is expliciet vormgegeven, niets wordt aan het toeval overgelaten. Tegelij-